

ULUKÖY HAKKINDA BİLGİLER VE BULGULAR

I-Uluköy'ün Genel Konumu (Durumu)

Uluköy,Afyon ilinin güneydoğusunda yer alan Hocalar ilçesine bağlıdır. Merkeze 16 km uzaklıkta olan köy Sinanpaşa ilçesiyle sınırlıdır. Köyün civarında Yağcı ve Çalça köyleri bulunur. (Foto:18-27)

Köyün deniz seviyesinden yüksekliği yaklaşık 1200 metredir. Köy Ahırdağlarının eteklerinde bir vadinin doğu yamacında kurulmuştur.Köye giriş güney tarafındandır.Köyün doğu yamacına kurulmasına yönelik 4 farklı görüş vardır;

1-Köyün karşı yamacı hayvan otlatmaya müsait ve tarımsal amaçlı kullanılabilir bir arazidir. Doğu yamacı ise kayalıktır.Toprak kirslidir.Toprağı öldürmemek için köy bu yamaçta kurulmuştur.Ancak ev yapımı için toprak kazıldığında bu yamacında kayalık olmadığı görülmüştür.

2-“Eski yerleşim bu tarafta olduğu için” üstünkörü ve üstünde pek düşünülmemiş bir görüştür.

3-Karşı yamaç diktir doğu yamacı ise daha eğiktir. Ev yapımına daha uygun olduğu için.

4- Güneş ışığından daha fazla kullanabilmek için

Köy vadisi ortasından dere aktığından dere yatakları sulanabilen kaliteli toprak yapısındadır.Genel toprak yapısı 2.sınıftır. Yani taşlı,sulanamayan zemindir.Aşağıdan yukarıya çıkıldığında taş meyillidir. 31. derece orman içi olan köyün orman içi erozyona uğramış 4.sınıf topraktır. Köyün sınırları muhtarların müşterek mutabakatlarına göre ilçe idare kurulu tarafından verilen karar üzerine tescil olunmuştur. Tasdik kararı 1926 Tescil kararı 1938'dir. Köyün 1936'da tespit olunan sınırı:

Şimalen(Kuzey): Tazlar yolu,Mezar gediği,Göç yolu,Uzun mezar,Yağlı pınar tepesi, Elvanpaşa mezar gediği, Tokludedede deresi, Sivri kaya, Kurt deresi, Çiğilli yolunda nihayet bulur.

Garben(Batı): Toptaş, Diri kayası, Karagedik tepesi, Karadere tepesi. Yaylanın koca derme Akcı mevkiinde nihayet bulur

Cenuben(Güney): Yağcı mezar,Değirmen yolu, Kemer kayada nihayet bulur

Şarkan(Doğu):Yedi çamlar, Aşağı gedik olarak kayıtlıdır.

Suları:Köyün su ihtiyacı dağdan gelen sularla karşılanır. Köy vadisinin arkasından Uluköy çayı akar. Beşpınar köyünün kuzeyinde birden çok bınar(Pınar) olduğu bilinir.En namlısı Müslü Pınarıdır. Diğer pınarlar Kocapınar, Sırapınarlar, Küçükpınarlar, Savakpınarlar, Aşıkpınarları, ve parça parça 15'e yakın pınar bulunur ki, kol kalınlığında akarlar Günoluk- pınarları 10 parçadır. Şavranpınarları 6, Gölbaşı pınarları, Yayla Çavrak pınarları Ardıçoğlu suları vs. gibi çok sayıda pınar bulunur.

Yükseltiler:Köy civarındaki yükselti ler(dağlar) Kavşak,Uzun mezar,Yanyurt, Günoluk dağları,Hacı bey yurdu (kuzu yaylanır)ve Toklusivridir.

A-Köyün Adı ve Tarihçesi:

Köy hakkında bilgiler yeterli kaynak olmadığı için köylülerin söyledikleri ile sınırlı kalmıştır. Köyün geçmişine dair söyleyebileceklerimiz yalnızca köyün yaşlılarından duyduğumuz söylentilerden ibaret olacaktır.

Köyün kuruluşunun 400 sene eskiye dayandığı düşünülür. İlk olarak Selçuklular zamanında kurulmuştur. Daha eski tarihlerde de Bizans'ın yaşadığı düşünülmektedir çünkü Bizans paralarına rastlanır ve eski bir köy kalıntısı bulunur. O zamanlar buranın ismi Uluşehirmiş. Bu şehir şu anda orman alanı olan Kirazlı köyünde bulunur. Yağcı köyü tarafında Garı köyü ağzında "Kız kayası" denilen bir yer vardır ki burada kralın kızı oturmuş. Tam bilinmemekle birlikte savaşlar veya afetler neticesinde bu yerler yıkılmış.

Osmanlı döneminde bu yerler öşür diye Bursa'ya bağlı iken, Adamasan denilen bir malcı (göçebe hayvancı) Balçadamın'da (Toklusivri denilen yerin arkasında) oturuyor ve davarlarını burada otlatıyormuş. Bir gün Uluköy tarafına işi düşmüş. Kendi kaldığı tarafta kar varken bu tarafta hiç kar olmadığını görmüş. Bakmış ki bu tarafta kalan kimse yok. Gelip kendine burada bir çadır kurmuş.(Köy ilk defa çeşmenin olduğu aşağı tarafta kurulmuştur) Sonra kardeşlerini ve amca çocuklarını da çağırmış. Sağdan soldan tuttıkları çobanlara da kızlarını verip yanlarında tutarak nüfusu arttırmışlar.

Adamasan o dönemde bu topraklarda sözleri geçen Çepni ağalarına topraklara sahip olmak için müracaat etmiş. Onlar da köyün sınırını belirlemişler. Eskiden Uluşehir olarak adlandırılan yere artık Uluköy denmiş.

Daha sonraları Tazlardan Güdebezden orman için gelenlere de Yağcı köyünün yeri verilmiş ve onlarda çoğalmış. Civardan bir imam tutulmuş ve köyler böylece kurulmuştur.

(ek bilgi: Yağcı muhtarından alınan bilgiye göre yağcı köyü II. Murat zamanında kurulmuştur ve kurulduğu dönemde Uluköy çok uzun zamandır yerleşiktir. Bu durumda köyün 500 yıldan fazla bir geçmişi vardır diyebiliriz).

Köyün bulunduğu bu bölgenin Türk Kurtuluş Tarihi açısından da önemli bir yeri vardır. Dumlupınar Meydan Muharebesi zamanında 1922'de Yunan askerleri köyün ekli olduğu Ahırdağı'nın tam ortasında yaklaşık 2 sene durmuşlardır.(Bu bilgi Köyde yaşlı bir amcadan alınmıştır.).

Türk karargahı bu günkü ilçe merkezi Hocalar ve Kozluca köyü arasındaymış.Yunanlıların uzun bir süre yardım almadan yaşamalarına imkan olmadığını düşünen Kumandan, Uluköy'ün Yunanlılar'a yardım ettiğini düşünmüş. Ve köyün yakılmasına karar vermiş. Elllerinde meşalelerle gelen Türk askerlerini tesadüfen dağda gezen bir köylü fark edince Yunanlılar geliyor diye bağırmaya başlamış. Türk askerleri bakmışlar ki köylüler Yunanlılardan kaçıyor fikirlerinden vazgeçmişler. Zaten daha sonra da bu bölgedeki halk kağnılarla Çalça köyünden çıkıp Şavranı, Ahırdağı'nı aşip Sinanpaşa ovasından Kızılören'e götürülmüş savaş bitince de angareci bulup savaş sonrası halkı geri getirmişlerdir. Bana bu bilgileri aktaran kişi yalnız Uluköyün götürüldüğünü söyledi. Ancak diğer köy muhtarlarından da anlaşıldığı kadarıyla civar bütün köyler götürülmüş. Birbirlerine kızdıklarında özellikle Çalça köyü ile aralarında ki anlaşmazlıktan dolayı, ki ileride ayrıntısıyla değinilecektir, birbirlerine hakaret etmek amacıyla Yunan kırması demektedirler. Köyün yaşlıları babalarından duyarak yaşattıkları pek çok esrarengiz olayı aktarmakta. ve savaşta düşmanla çarpışan atalarıyla övünmektedirler.

Örnek bir olay: Türk askerleri dağda gezerken karşlarına yırtık pırtık kıyafetli bir çoban çıkar ve az sonra geçecekleri geçitte pusu kurulduğunu söyler. Askerler de tedbirlerini alarak bu mevkiye varırlar. Derken silahlar patlamaya başlar ve bir askerin şehit olması dışında hepsi kurtulur. Çatışma sonrası daha önce hiç görmedikleri bu çobanı ararlar fakat bulamazlar.

Köy halkında kökeni konusunda iki görüş vardır. Birinci görüşe göre ;” bu köyü kuran kişi yörük olmasına rağmen biz artık göçebe yaşamıyoruz o yüzden yörük olamayız” der, diğerleri ise:“biz öz be öz Türküz yani manavız” derler.

K

öyün çoğunluğu bu görüşü paylaşır.Azınlık bir grupsa bizim kökenimiz bellidir. Göçüp gelmişiz. Bu yüzden Türküz yani yörüğüz.. Biz yörük değilsek neyiz demektedirler. Ancak hayvanlarla ilgili kullandıkları bazı tabirlerin İcel Sarıkeçililerinde de görülmesi, bölgenin yörük yerleşiminin ağırlıklı olduğu bir yer olması da gözden kaçırılmaması gereken bir noktadır. Dini inanış olarak köyün tamamı Müslümandır. Hanefi mezhebine mensuptur.

B-Köyün İklimi ve Bitki Örtüsü:

Köyde iklime yönelik belli kayıtlar olmadığı için bu bilgiler daha çok söylentilerden ibaret olacaktır. Köyün iklimi pek yumuşak yapıda değildir.Ege bölgesinin iç bölümlerinde yer aldığı için ağırlıklı İç Anadolu bölgesi iklimi hakimdir.

En sıcak ay Temmuz, en soğuk Aralık, Ocak ve Şubat tır. Yılın ilk karı 15 Kasım

1 Nisan arasında görülür.Karın en fazla kalınlığı 50 cm. dir, bazen 1 metreye ulaşabilir.

3 Nisan da çiçekler açmaya başlar.en yüksek sıcaklık 20, en düşük sıcaklık –3 derece kadar olmaktadır. Köy ilçeden iklim yönüyle farklıdır. Daha yüksekte olduğu için sert bir havası vardır. Yağmur en fazla ilkbaharda yağar. Köyde sise pek rastlanmaz.Köyün biraz uzağında bir bölgede görülür.En sert kış !965 yılında yaşanmış bir erkek iki kadın soğuktan ölmüştür.

Rüzgarlar:

-Doğudan: Gündoğan Ekim,Kasım sert eser (kuru ayaz)Yağmur getirmez.

-Batı:Karayel,yağmur getirir,ılıktır.Kış mevsiminde Gündoğan'la Poyraz devamlı kar getirir.

-Güney: Kabayel,Mart-Nisan, Mayıs(lodos) ılık rüzgardır. Yağmur getirir.

-Kuzey: Poyraz,Haziran ,Temmuz, Ağustos aylarında eser. soğuktur.Yağmur getirir.

İnanışlar:Köydeki insanlar yaşamı gözlemleri ile sürdürmelidirler.Doğaya endeksli yaşam bunu gerekli kılar. Bu sayede insanlar, yaşamlarına şekil, düzen verirler.Mevsim normallerine göre sıcak artınca yağmur geleceğine inanılır.

-Kabayel (lodos) kış mevsiminde çok eserse sulu kar yağar.

-İki taraflı gök gürlerse afet olur. Kötü bir şey olur;sel, dolu vs.

-Bulut köyün kuzeybatısından bulutlanırsa genelde yağmur yağar.

Mevsimler:

Karakış- 45 gün sürer- 1 Kasım-20 Aralık

Zehmeri- 45 gün sürer- 20 Aralık- 30 Ocak

Hamsin- 30 gün sürer- 1 Şubat- 1 Mart

Cemre(cemile)- 21 gün sürer (hava, yer, su)1-21 Mart

Mart Dokuzu - 9 gün sürer.- 1 Nisan'a kadar

Leylek Kışı- 3gün sürer. 2,3 Nisan'a kadar sürer.

Kazık yaktıran(Kocakarı Kışı)- 2 gün sürer. 4,5 Nisan

Ebrul- 5 gün sürer 10 Nisan'a kadar sürer.

Ebrul hakkında söylenen bir değiş vardır. Kork ebrulun beşinden

Sarı öküzü ayırır eşinden.(birini satıp diğerine yem alınır).

İlkbahar- 10 Nisan, Mayıs

Yaz- Haziran, Temmuz,Ağustos

Sonbahar- Eylül, Ekim

Hamsin(Aralık- Şubat)., zemheriye dermiş ki.: senin yerinde ben olsam ocak başında tarhana çorbasını ve ineğin karnındaki buzağıyı dondururdum, ama ne yazık ki gücüm yetmiyor.

Yıldızlar:

Çoban Yıldızı:Ay'a en yakın ve en parlak yıldızdır.

Terazi Yıldızı:Sıra sıra üç tanedir, üçgen şeklindedir.

Ülker Yıldızı:Topluca bir arada görünür. Doğudan doğar batıya gider oradan batar.

Sabah Yıldızı: Sabah ezanına bir saat kala doğar.

Bu yıldızlar her gece sırasıyla görünürler.

Samanyolu: Biri saman çalarken çuval delinmiş samanlar çuvaldan yola dökülmüş o kişinin yüz karası da gökyüzüne vurmuş.

Gezegenlere 7 kardeşler denir. Köyde bir tek Gediz depreminde etkilenme olmuştur. Bunun dışında bir sarsıntı veya doğal afet olmamıştır.

Köyde ay tutulmasının iyi ama güneş tutulmasının kötü olduğu düşünülmektedir.

C-Köyün Ulaşımı:

Uluköy tam sınırda yer alan bir köy olduğu için köye ulaşım çok güç olmaktadır. Tek geliş yolu Hocalar istikametidir. Hocalar'a ise ulaşım yalnızca Sandıklı' dan her gün çeşitli saatlerde kalkan araçlarla sağlanır

Sandıklı-Hocalar arası 39 km,Afyon-Hocalar arası 100 km'dir. Hocaların Uşak'a uzaklığı 66km, Banaz'a ise 33 km dir. Uşak Banaz'dan Hocalar'a gelinebilir. Ahurhisar Belediyesine bağlı araçların yanında köylerin okul servisleri de bu tip taşımacılık yapar. Hocalar-Uluköy arası 20 km'dir (Foto-28). Köye ulaşım özel otolar, traktör, binek hayvanı dışında bu tip araçlarla sağlanır. Köyün yol problemi önemli bir sorundur ki bu konu köyün sorunları bölümünde detaylı olarak aktarılacaktır.

Yol Uluköy'e orman içi patika olarak kurulduğu zamanlarda köylüler tarafından ancak kağnıların geçebileceği şekilde yapılmıştır. Devlet 1969'da Çalça köyünden geçen bir yol yapmıştır.. Ulaşım halen bu stabilize yoldan sağlanır.

D-Köyün Alt Yapısı:

1-Elektrik:

Elektrik olmadığı için 1930'dan 1940'lara kadar köyde insanlar ısınmak için kullandıkları ocak ateşiyle ışık (şavk) temin ederlerdi. Hayvanlara bakmaya çıra ile gidilirdi.Sadece camide gaz lambası vardı.1940'larda gaz lambaları evlere yayıldı. 1976'da bölgeye elektrik geldi. Elektrik 1984'te de yarı otomatik olarak, 1993'te tam otomatik olarak gelmiştir.

2-Su:

Eskiden sular köy çeşmelerinden alınırdı. 1996'tan bu yana ise şebeke suyu kullanılmaktadır. Köydeki 4 çeşmenin 2'i çamaşırhaneye ekli bulunur. Çeşmeler çoğunlukla köy merkezinde yer alır. Köyün kendine ait bir su deposu var. Bu yüzden su sıkıntısı çekilmemektedir. Cazibeli elektrikle su geldiği için hiçbir haneden su parası alınmaz. Sular bolca kullanılır.

3-Kanalizasyon:

Köyün kendi çabaları sonucunda 1998'de arıtmalı-foseptik çukurlu olarak yapılmıştır. Tuvaletler bu sebeple evlerin içindedir.Eski evlerde ise tuvalet balkonun en sonunda bulunur.

4-Haberleşme:

Hocalar ilçesindeki P.T.T'den Türk Telekom ayrılmış olsa bile mal ve personel dağılımı yapılmadığı için onların görevlerini PTT yapmakta ve komisyon almaktadır.Bu sebeple köylerdeki telefon hatlarıyla ilgilenmez.Telefon telleri en ufak bir olaydan etkilenmekte ve düzenli bir iletişim sağlanamaz

Denetimsizlikten bölgede telefon hattı ve televizyon izleme olanağı sınırlıdır. İlçenin uydu çanağı bulunmadığından köylerde televizyonu olan herkesin uydusu da vardır.

Posta bazı köylere Pazartesi Uluköy'ün de arasında bulunduğu bazı köylere ise Perşembe günü gelir. Sandıklı'dan gelen motorize ekipli kurye ile dağıtım yapılır. Yeni yeni efektif döviz hizmeti ve sınırlı da olsa başvuru sonucunda havaleler de ulaştırılabilir.Köylü bu parayı Sandıklı'dan almaya durumu olmadığını belirttiğinde (ilçede banka olmadığından) yurtdışından da sınırlı da olsa P.T.T.'ye havale kabulü yapılır. Limit 100 milyondur.Bu işlemde ilçe P.T.T.sinde yapılır.Köye gazete ulaşmamaktadır. Okuma alışkanlığı da pek yoktur. Daha çok televizyon izlenir.Köyde çanak anteni olmayanlar için bir de uydu bulunur ancak pek işe yaramamaktadır. İletişimin uydu sebebiyle kesintiye uğraması köyün sorunları arasında yer almaktadır. Köye telefon ilk defa 1987 'de , ilk uydu da 1993'te getirilmiştir.

E-Köyün Ortak Malları:

1-Okul:

Köyde eğitim ilk olarak, imamın ahşap evinde verilirdi. Sonra köy camisinin alt katı kullanılmaya başlandı. 1960'da ki devrimden sonra 1961'de tenekeden bir baraka yapıldı. Yaklaşık 20 sene orada eğitim verildi. İlk defa 1982'de köyde ilköğretim okulu yapıldı. 1993'te de köyün kendi imkanları ile beraber 2.Ek bina inşa edildi.. Binaların iç yapıları birbirine benzer. Okullarda 2şer sınıf bulunur. Bir müdür odası ve salon eski binada bulunurken yeni binada ki bir oda lojman vazifesi görür. Okullar köyün en tepesinde bahçe içerisinde(Foto-29). Bahçenin en ucunda da öğretmen lojmanı bulunur. 1-5.Sınıf arasında 71 öğrenci okumaktadır(Foto-30). Okula gelen öğrenci sayısı göçlerden de etkilenmekte her sene 10 öğrenci eksilmektedir. 2 sene önce okuyan öğrenci sayısı 100 civarındayken okul kadrosu 4 kişiydi. Ancak azalan öğrenci sayısının kadroyu da etkileyebileceği düşünülmektedir. Okuyan kız ve erkek oranı pek değişmez. Ortaokul'a giden 21'i kız-25'i erkek 46 öğrenci taşımali eğitim programıyla her gün Çalça köyüne gitmektedir.

2-Cami:

Cami ilk defa 23 yıl önce karaörtü olarak yapıldı. Elvanpaşa'nın Güney köyünden bir yapı ustası getirilerek yaptırılan cami küçük olduğu için cemaate az gelmiş.

İlk imam da Sandıklı Ürküt köyünden bir senelik kiralanmıştı. Eski cami köy meydanında bulunan köy odasının yerine inşa edilmişti. Bu günkü cami yerinde ise eskiden köy odası bulunmaktaydı. 1977'de köy odası yıkılarak yerine cami yapıldı (Foto-31). 10 senedir köyde aynı imam görev yapar. Ara ara köylüye kurslar düzenlemektedir. Caminin avlusunda eski bir kiliseye ait olduğu düşünülen iki sütun bulunmaktadır. Bu taşlar ilk bulunduğu kaçakçı sanılmamak için bazı köylüler tarafından üstündeki kabartmaları kazınmış.Daha sonra bir gün köye gelen bir yabancı kabartmanın üzerinde "Hz.İsa'ya armağandır" şeklinde bir yazı olduğunu söyleyince köylüler de bunları eski Uluşehir'in bir kanıtı olarak göstermeye başlamışlar.

3-Çeşmeler:

Köyde 4 çeşme bulunmaktadır.İki tanesi çamaşırhaneye eklidir.Genellikle köyün merkezinde bulunurlar. Bulgur yıkama,halı kilim yıkama,çamaşır yıkama gibi uygulamalarda hatıllarından faydalanılır(Foto-32).

4-Köy Odaları:

Misafir odaları olarak kullanılır. Eskiden daha ağırlıklı olarak sohbet mekanları imiş.Köyde altı tane köy odası bulunmaktadır ve her oda bir sülaleye aittir. Aynı sülale mensupları kendi odalarına gelen misafirlerden birinci derecede sorumludurlar ama bu görev aynı zamanda bütün köylülerinde görevidir(Foto-33).

5-Köyün Fırınları:

Köyde 9 tane fırın bulunmaktadır. Bu fırınlar bütün köylülerin kullanımına açıktır. Fırında ekmek yapan her köylü yaptığı her esintiden yani yaklaşık 20 çörek ekmekten bir tanesini fırın sahibine bırakır. Genellikle fırın yakıldığı gün kadınlar sıra ile ekmek yapar. Köylü için ekmeği çok değerlidir çünkü temel gıda maddesidir. Bunun yanında haşhaşlı ekmekler ve börekler de ara sıra yapılır.

6-Çamaşırhaneler:

Herkes istediği zaman kullanabilir. Köylüler getirdikleri kazanda su kaynatılıp tezgaha benzeyen taslar üstünde çamaşır yıkarlar, bu sırada sabun ve deterjan kullanılır. Durulama köy çeşmesinin hatılında yapılır(Foto-34-36).

7-Değirmen:

Köyde iki tane değirmen vardır. Bunlar Nuri Güner ve Saadettin Koç'un evlerinin altında bir odada bulunurlar. Ancak az kullanılırlar.

Değirmenler elektrikle çalışırlar. Az miktarda buğdayı un haline getirmek içindir. Köyün çoğunluğu daha büyük değirmene gitmektedirler(Foto-37-38).

8-Mera:

Köyün kuzey tarafında mezarlığın üstünde kalan boş alan mera olarak kullanılmaktadır.Hayvanların yayıldığı bir alan olmasının yanında haneler gübrelerini de burada kuruturlar(Foto-39-40).

9-Mezarlık:

Eski mezarlarda yalnızca taş bulunurken yeni mezarların üzerinde çoğunlukla lale motifi olan taşlar görülür. Mezarlığın duvarlarını halen görevde olan muhtar yaptırmıştır.. Mezarlarda çam, ahlat,armut ağaçları yer alır. Mezarlıktaki otlar da belli dönemlerde temizlenir. Bayramlarda arife günleri mezarlıklar ziyaret edilir, dualar okunur, mezarlara su dökülür.(Foto -41-42).

10-Su Deposu:

Cazibeli elektriksizdir. Köyün su sıkıntısını büyük ölçüde hafifletir. Bu sayede köyün su sorunu hallolur.

11-Köy Fidanlığı :

Orman müdürlüğü tarafından yeşili teşvik etmek amacıyla her köyde uygulanmak istenen bir uygulamadır. Daha ürün alınmamakla birlikte etrafı köyün karına olduğu düşünülebilir(Foto-43).

F-Köyün Ticari Üniteleri:

1-Bakkal:

Köyde üç tane bakkal bulunur(Foto-44). İlk bakkal dükkanı 1975'de açılmıştır. Bakkallar evlerin bir odası ve ya eve eklenti biçimindedir. Sabah erken saatte açılıp geç saatte kapanır. Akşamları sohbet mekanı olarak da kullanılır. Bakkallardan biri her hafta ya da on beş günde bir gidip eksiklerini Hocalar ilçesinden temin ederken, diğer bakkal telefonla sipariş vererek isteklerini Uşak Banaz'dan getirtmektedir. Genellikle köyün merkezinde yer alan bakkallarda ağırlıklı olarak çocuklara yönelik ürünler satılır(Foto-45).Köylüler bakkaldan en çok çay, toz şeker, ampul, Samsun sigara vs. gibi şeyler alırlar.

2-Kahvehane:

Köyün iki tane kahvehanesi vardır. Bir kahvehane sahibi aynı zamanda bakkal da işletmektedir.Kahvehaneler yoğun hasat dönemi dışında tamamen dolmaktadır. Okey vs. gibi oyunlarla kişiler zamanlarını geçirmektedir. Yaz dönemlerinde akşam geç saatlere kadar açık olan kahvehane eski köy odalarının günümüz koşullarına uygulanmış halidir. (Foto-46-47)